

Església de Sant Romà

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Plaça de l'església s/n.
Emplaçament Sant Romà

Coordenades:

Latitud: 41.49916
Longitud: 1.52985
UTM Est (X): 377294
UTM Nord (Y): 4595214

Classificació

Número de fitxa 08257 - 2
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Contemporani
Segle XV-XVI, XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: NNSS Ajuntament 2002.
Data aprovació: dj., 18/07/2002 - 12:00
Número inventari IPAC 6048
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Religió
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad. 08257A00600038 (Bisbat de Sant Feliu de Llobregat)

[Mas de Sant Romà](#)

[Font de Sant Romà](#)

[Resclosa de Sant Romà](#)

Autoria de la fitxa F. Xavier Menéndez
Data de registre de la fitxa: dg., 16/03/2014 - 01:00
Data de la darrera revisió: dl., 07/09/2020 - 11:27

Descripció

Església d'una sola nau, rectangular, d'estil gòtic, molt transformada. Conserva l'empremta gòtica especialment a les voltes interiors en dos trams de la nau, malgrat les modificacions modernes efectuades. Hi ha claus de volta en forma de medalló. Presenta al mur de ponent una porta d'entrada, adovellada, de mig punt, i un campanar d'espadanya central. Hi té adossada la rectoria.

Observacions:

També coneguda com Església de França. Des de 1911 és l'església parroquial del terme, quan es va traslladar la parroquialitat des de l'església de Santa Maria de Miralles o del Castell.

Molt a prop del Mas de Sant Romà, enrunat (fitxa 5). A l'interior es conserva un quadre antic barroc representant a Sant Pere i a Sant Pau. Una de les capelles laterals està dedicada a Sant Antoni de Pàdua, representat en un retaule on apareixen diverses escenes de la seva vida. Una altra capella està dedicada a tres àngels al·legòrics de la missa i la comunió. A les altres dues capelles, més senzilles, apareix una Mare de Déu i el Sant Crist, aquest just a l'entrada on també trobem una pila baptismal de marbre, tancada en un petit recinte per un reixat de ferro forjat, de base quadrada i peu molt elaborat. El cor és molt senzill, amb barana de fusta. A l'altar major hi ha, en una fornícula, una figura de Sant Romà. A l'entorn de l'església, a l'exterior, hi ha un corró.

Història

Tot i que tal vegada tingui un origen romànic anterior (el seu titular, Sant Romà, és un sant antic), aquesta església, d'estil gòtic, està documentada des del 1413. En aquest moment s'esmenta amb el nom de França, i més tard serà coneguda com de Sant Romà de França. Al segle XV era una simple capella de la parròquia del Castell. Antigament era d'una nau, amb volta apuntada, d'arcs encreuats i sostre a dues aigües. Al segle XV s'amplia i es pot observar la diferència d'alçada entre totes dues parts. Cap al 1890 la façana de migdia apareix amb una porta adovellada, una finestra d'espitlleres i un campanar d'espadanya amb dos cloquers. Al 1910 el campanar ha desaparegut i s'hi ha construït al costat oriental una casa de pagès. Al 1911 o al 1915 (segons les fonts) la església del Castell perd la parroquialitat del terme i li serà traspasada a Sant Romà. Per aquest motiu fou restaurada el 1913. L'església es va allargar i se li afegí l'absis actual. A la nau s'incorporen capelletes laterals semicirculars. La planta es transforma en planta de creu llatina allargant els laterals abans d'arribar a la capçalera. El campanar fou retallat. El 1916 es construï la rectoria. Vers 1925 es va ampliar el temple, i es va reformar la façana (sobrealçada d'estil orientaltzant) i es basteix un nou campanar d'espadanya central. També s'observa (a les fotos antigues) un cobert rural afegit a ponent. Degut al canvi de parroquialitat, havien estat traslladades les imatges i els retaules de l'església del Castell a la nova parròquia, que desaparegueren durant la guerra Civil (1936-39). En el període de la guerra, l'església es remodela novament, se li retiren els símbols religiosos i és utilitzada com a escola i magatzem. A l'Arxiu Comarcal d'Igualada es conserva una fotografia del 17.3.1934 on s'aprecia el altar major, que va ser destruït totalment el 1936, i una altra foto de l'1-1-1937 on es veu com la façana ha perdut el seu aspecte original (es totalment llisa, sense cap signe religiós). A l'any 1940 s'hi intervé

puntualment per restaurar-hi el culte. A l'Arxiu Comarcal d'Igualada es conserven tres fotografies del 17.4.1947 on s'hi aprecia un altar provisional a l'interior i un reforç de dos contraforts a la façana que emmarquen la porta d'accés. Als anys 60 (1964) l'església fou novament restaurada, afegint-se un frontis triangular a la façana.

Bibliografia

- AA.VV. (1992). *Catalunya Romànica*. Vol. XIX. L'Anoia. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Generalitat de Catalunya.
  - GAVÍN, Josep M. (1984). *Inventari d'esglésies*. Arxiu Gavín. Vol. 16, Anoia, pp. 198-199.
  - GOMIS, Cels. (dir. Francesc CARRERAS CANDI). *Geografia General de Catalunya*, vol .II, província de Barcelona, Barcelona (1915-18), p 217.
  - GUDIOL I CUNILL, J. (1919). Les creus monumentals de Catalunya, Barcelona, editat per Centre Excursionista de Catalunya, pp. 32-33, làmina LXI.
  - *Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya, L'Anoia* (1997). DG Patrimoni Cultural Generalitat de Catalunya, Barcelona, pp. 220-221.
- Inventari del Patrimoni Cultural Immoble. Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Num. 6048 (Rev. 1991).
- RIBA GABARRÓ, Josep (1988). 2ed: *Història de l'Anoia. Santa Maria de Miralles*. Parcir Edicions Selectes, Manresa, pp 209-219.

